

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်အောင် ရွှေတွင်

ဦးဆန်းညွန့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄၊ ၂၂၂(၂)၊ ပုဒ်မ ၂၃၄ သည် မျိုးတူပြစ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ယေဘုယျ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်၍ ပုဒ်မ ၂၂၂(၂) သည် ပြစ်မှုမကင်းသော ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားလုပ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ခြင်း၊ ယေဘုယျ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း၊ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း အကျုံးဝင်လျှင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်ဖြစ်ခြင်း။

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၆ (ခ) မှ ၁၄၃ (ခ) အထိ
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇ (ခ)မှ ၅၃ (ခ) အထိတို့တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ကျူးလွန်သည့် မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသော ယေဘုယျပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိတိကျကျ ရည်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လျှောက်ထားသူ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ကာလအတောအတွင်း ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် မှန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၅၄၄.၉၄၅၂၀) အလွဲသုံးစားပြုမှုအတွက် စွဲဆိုခြင်းတွင် အလွဲသုံးစားမှုကျူးလွန်သည်ဆိုသောရက်မှ တစ်နှစ်စေ့ရောက်သည့်နေ့ထိ အကျုံးဝင်သည့် အလွဲသုံးစားပြုလုပ်သည်ဆိုသော ငွေကြေးစုစုပေါင်းအရေအတွက်ကို ပြစ်မှုတစ်မှုတည်းမှာပင်စွဲချက်တစ်ရပ်အဖြစ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်သည့်အခြား ကုန်ထုတ်ပြေစာများဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့်ငွေများအတွက် စွဲဆိုသည့်အမှုများကို အခြားပြစ်မှုကြီးတစ်မှုတွင် စွဲချက်တစ်ရပ်တည်းဖြင့် စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေမှုပြုမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော အလွဲသုံးစားပြုမှုများကို စိစစ်၍ သီးခြားစီဖြစ်သော အမှုများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဒေါ်ခင်စောဝင်း

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်

- ဦးခင်မောင်ညို

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇ တို့တွင် တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စွဲချက်တင်ခဲ့သည့် အမိန့်အသီးသီးကို တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်က မကျေနပ် ၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇(ခ)၊ ၃၈(ခ)၊ ၃၉(ခ)၊ ၄၀(ခ)၊ ၄၁(ခ)၊ ၄၂(ခ)၊ ၄၃(ခ)၊ ၄၄(ခ)၊ ၄၅(ခ)၊ ၄၆(ခ)၊ ၄၇(ခ)၊ ၄၈(ခ)၊ ၄၉(ခ)၊ ၅၀(ခ)၊ ၅၁(ခ)၊ ၅၂(ခ)၊ ၅၃(ခ)၊ ၅၄(ခ) တို့ဖြင့် တင်သွင်းရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခံရသည့်အတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုများကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ အမှတ်(၁)စက်မှုဝန်ကြီးဌာန စက်မှုညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ဦးဖြိုးမြင့်ဆွေခေါင်းဆောင်သော ဌာနဆိုင်ရာ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့မှ မှန်စက်ရုံ၏ ၂၅-၁၂-၂၀၁၀ နေ့ မှန်လက်ကျန်စာရင်းနှင့် မြေပြင်လက်ကျန်စာရင်းတို့ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးခြင်းနှင့် စက်ရုံမှူးဟောင်း ဦးဆန်းညွန့်နှင့် စက်ရုံမှူးအသစ်ဦးသောင်းဝင်းတို့ မှန်စက်ရုံမှူး

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တာဝန်ကို လွှဲပြောင်းမှုပြုလုပ်သည့် ၂၁-၁-၂၀၁၁ နေ့ လက်ကျန်စစ်ဆေးချက်စာရင်းများအရ လျော့နည်းနေသည့်မှန် (၁၆၂၅. ၃၉၆၁)တန်မှာ ဌာနဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းအရ မှန်ဝယ်ယူမည့်ကုန်သည်က မှန်စက်ရုံ ဘဏ္ဍာရေးဌာန၏ ငွေသွင်းချလံဖြင့် ပုသိမ်မြို့ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်ရှိ မှန်စက်ရုံ၏ ငွေစာရင်းအမှတ်သို့ မှန်ဖိုးပေးသွင်းပြီး၊ ဘဏ္ဍာရေးဌာန၏ ငွေရပြေစာများအရ မှန်များကို ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း ပုသိမ်မြို့ မှန်စက်ရုံမှ စက်ရုံများ ဦးဆန်းညွန့်က ကုန်သည်များထံမှ မှန်ဖိုးငွေများကို ဘဏ်သို့ ပေးသွင်းစေခြင်းမပြုဘဲ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ၉၈ လမ်း၊ အမှတ်(၇)နေ ဟန်သစ်မှန်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးမောင်မောင်သိန်းအား ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ နေ့ထိ ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၅)စောင်ဖြင့် မှန်များထုတ်ပေးခဲ့ရာတွင် မှန် (၃၉၇၇) သေတ္တာ (၈၆၇. ၈၅၈၁) တန်အတွက် တန်ဖိုးငွေပေးသွင်းရန် ကျန်ရှိနေရာ မှန် (၄၂၈) သေတ္တာ (၉၅. ၃၈၅၅) တန်အတွက် မှန်ဖိုးငွေ ၂၁၄၆၁၇၁၅/- ကိုသာ စက်ရုံများ ဦးဆန်းညွန့်က ပေးသွင်းခဲ့ပြီး ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်မှ မှန် (၃၅၄၉)သေတ္တာ (၇၇၂. ၄၇၂၆) တန်အတွက် မှန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) ကို မှန်စက်ရုံသို့ ပေးသွင်းခြင်းမရှိဘဲ အလွဲသုံးစားပြုခဲ့သည်ဟု စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်၍ မှန်စက်ရုံများ ဦးဆန်းညွန့်နှင့် မှန်ကုန်သည် ဦးမောင်မောင်သိန်းတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃/ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၉ အရ အရေးယူပေးပါရန် အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးအောင်သူက ပုသိမ်

မြို့အမှတ်(၂)ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ တိုင်တန်းရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှု ဖြစ်သည်။

ဤပြင်ဆင်မှု (၁၈)မှုလုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူမှာ တစ်ဦး တည်းဖြစ်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့်ဥပဒေပြဿနာမှာလည်း တူညီသော ဥပဒေပြဿနာတစ်ရပ်တည်းသာဖြစ်၍ ဤအမိန့်သည် ပြင်ဆင်မှုများ အားလုံးနှင့် အကျုံးဝင်စေရမည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၄၀ မှ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၅၇ အထိ အမှုများသည် ၁၄-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ တိုင်ချက်တစ်ခုတည်းပေါ်မှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဖြစ် ပြီး အချင်းဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းပေါ်တွင် တရားလို၊ တရားခံများတူညီပါ လျက် ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)စောင်အတွက် (၁)မှု၊ ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၂)စောင်အတွက် (၁)မှု၊ (၄)စောင်အတွက် (၁)မှု စသည်ဖြင့် အသီးသီး ခွဲ၍ အမှု (၁၈)မှုစွဲဆိုကြောင်း၊ အဆိုပါအမှု (၁၈)မှုအတွက် လျှောက်ထား သူအပေါ် တစ်မှုလျှင် စွဲချက် တစ်ခုစီသီးခြားတင်ခြင်းခံရကြောင်း၊ ယင်းသို့ အမှု (၁၈)မှုတွင် သီးခြားစွဲချက်များတင်ထားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်သဖြင့် မှားယွင်း လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထုတ်ပေးသည့် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းကို ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၄၀ တွင်သာ တင်ပြ ထားပြီး ကျန်အမှုများတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းပါရှိခဲ့ခြင်း မရှိပါဘဲ ခွင့်ပြုမိန့်ဓာတ်ပုံမိတ္တူများ တင်ပြစွဲဆိုထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၄၀ မှ ၅၇ ထိ (၁၈)မှုအား ပူးပေါင်းပြီး တစ်မှုတည်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ စွဲချက်တစ်ခုတည်းသာ တင်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် **ဒေါ်တင်မြင့်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ တော် (ဦးရွှေသန်း)အမှု** ^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ချက်တို့အရ တစ်ဆယ့်နှစ်လအတွင်း ယုံကြည်အပ်နှံမှုကို ဖောက်ဖျက်၍ဖြစ်စေ၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကျူးလွန်သည့် အလွဲသုံးစားငွေများကို တစ်မှုတည်းပေါင်း၍ စွဲချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် စစ်ဆေးနိုင်ပါကြောင်း၊ မှန်စက်ရုံပိုင်ပစ္စည်းများကို ဦးဆန်းညွန့်က ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုရာတွင် တစ်ဆယ့်နှစ်လကျော်ကာလအတွင်း အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် လျှောက်ထားသူတင်ပြသကဲ့သို့ ပြစ်မှုများကို (၁၈)မှု တစ်ပေါင်းတည်းစွဲချက်တစ်ခုတည်းတင်ရန်မဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃/ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၉ အရ တရားစွဲဆိုရန် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ တွင်သာပါရှိပြီး ကျန်အမှုများတွင် ဓာတ်ပုံမိတ္တူမှန်များပွား၍ တင်ပြစွဲဆိုထားသော်လည်း တရားစွဲဆို

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၅၈၆။

ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းမှန်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြီးသည့်အတွက် တရားစွဲဆို
ခွင့်ပြုမိန့်ဓာတ်ပုံမိတ္တူသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၃ ၏ ဥပမာ
(က) တွင် အကျုံးဝင်ပါသဖြင့် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ဓာတ်ပုံမိတ္တူမှန်များ
တင်ပြစွဲဆိုခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပါကြောင်း၊ မူလခရိုင်တရားရုံးက
ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)စောင်အတွက် စွဲချက်တစ်ခုစီဖြင့် ပြစ်မှုကြီး
အမှတ် ၄၀ မှ ၅၇ ထိ (၁၈)မှု အပေါ် စွဲချက် (၁၈) ရပ်တင်ခဲ့ခြင်းနှင့်
ယင်းအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုခဲ့သော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်များသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှု
ရှိ မရှိ အမြင့်ဆုံးတရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ရယူသင့်ပါ၍ ဦးဆန်းညွန့်
၏ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားချက်အပေါ် သင့်မြတ်သောအမိန့်တစ်ရပ်
ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲအားစိစစ်ရာ တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်သည် ပုသိမ်မြို့၊
မှန်စက်ရုံတွင် စက်ရုံမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉
နေ့မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့အတွင်း၌ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်
မှ မှန် (၃၅၄၉)သေတ္တာ၊ (၇၇၂. ၄၇၂၆) တန်အတွက် မှန်ဖိုးငွေကျပ်
သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) ကို အလွဲသုံးစားပြုမှုဖြင့် ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)
စောင်အရ အလွဲသုံးစားပြုမှုများအတွက် တစ်မှုစီဖြင့် စုစုပေါင်း (၁၈)မှု
ကို ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးတွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၄၀ မှ ၅၇ ထိ စွဲဆိုခဲ့ပြီး အဆိုပါအမှုအသီးသီးတွင် တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်
အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်
ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် စွဲချက်တစ်ရပ်စီ တင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ တွင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တစ်မှုထက်ပိုပြီး မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်မှာ ပထမပြစ်မှုမှာ နောက်ဆုံးကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုအထိ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းနှင့် ပတ်သက်၍ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့ပတ်သက်ခြင်းမရှိဘဲဖြစ်စေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်လအတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း စွပ်စွဲခံရသည့်အခါ ထိုသို့ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုများအနက် သုံးမှုထက်မပိုသည့် ပြစ်မှုများအတွက် စွဲချက်တင်၍ အမှုတစ်ခုတည်းတွင် စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) တွင် တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုနှင့် စွဲချက်တင်သည့်အခါ တစ်ခုချင်းသီးခြားအရေအတွက် သို့မဟုတ် ရက်စွဲများ အတိအကျကို ဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲထားသော ပြစ်မှုတွင် အကျုံးဝင်သည်ဆိုသည့်ငွေကြေးစုစုပေါင်း အရေအတွက်နှင့်တကွ မည်သည့်နေ့ရက်မှ မည်သည့်နေ့ရက်များအတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြလျှင် လုံလောက်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ထိုသို့တင်ထားသည့် စွဲချက်မှာ ပုဒ်မ ၂၃၄ ၏ အဓိပ္ပာယ်အရ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်နှင့် တင်သောစွဲချက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဆိုခဲ့သည့်ပထမနေ့စွဲနှင့် နောက်တိုးနေ့စွဲတို့အကြားကာလမှာ တစ်နှစ်ထက်မပိုစေရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည်

ကျူးလွန်သည့် မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသော ယေဘုယျ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိတိကျကျရည်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက် ဖြစ်သည်။

တရားခံဦးဆန်းညွန့်အား အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာ ကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စွဲဆိုသော ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး ၄၀ မှ ၅၇ ထိ (၁၈)မှုတွင် စွပ်စွဲထားသည့် ပြစ်မှုများမှာ မျိုးတူပြစ်မှုများဖြစ်သော မှန်ဖိုးငွေကို အလွဲသုံးစားမှုဖြစ်ပြီး ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)စောင် ဖြင့် အလွဲသုံးစားသည့် ပြစ်မှု (၃)မှုကို ပြစ်မှုကြီး (၁)မှုအဖြစ် သတ်မှတ်စွဲဆိုသော ပြစ်မှုများဖြစ်ရာ ယင်းသို့ (၁၈)မှု ခွဲ၍ စွဲဆိုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ နှင့် ဆန့်ကျင်မှုမရှိသော်လည်း ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေအလွဲသုံးစားမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) တွင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ရှိသဖြင့် ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီရန်လိုသည်။ ယေဘုယျပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း၊ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စရပ်တွင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်အား ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ထိ အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့် မှန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄.၉၄၅၂၀) နှင့် ပတ်သက်၍ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ

ပုဒ်မ ၂၂၂(၂)ပါ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်လိုအပ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သို့ဖြစ်၍ ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးတွင် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၉-၁၁-၂၀၁၀ ထိ တစ်နှစ်ကာလအတွင်း အလွဲသုံးစားပြုသည်ဆိုသော ကုန်ထုတ် ပြေစာ (၃၆)စောင်ကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၄၀ မှ ၅၃ ထိ (၁၄)မှုခွဲ၍ စွဲဆို၍ ယင်းအမှုများတွင် အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စွဲချက်တစ်ရပ်စီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေသည့် အမိန့်မှာ မှန်ကန်မျှတသည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ဒေါ်တင်မြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (ဦးရွှေသန်း)

အမှု တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) အရ တစ်နှစ်အတွင်း ယုံကြည်အပ်နှံမှုကို ဖောက်ဖျက်၍ဖြစ်စေ၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာပြုလုပ်သော်ငြားလည်း၊ ထိုသို့ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် အလွဲသုံးစားသောငွေများကို တစ်မှုတည်းပေါင်း၍ စွဲချက်တစ်ခုတည်း သာလျှင် ပြုလုပ်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။

၁၄-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်တစ်ခုတည်း အပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံထား၍ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်း ကို တစ်မှုတည်းတွင်သာ တင်ပြထားပြီး ကျန်အမှုများတွင် တရားစွဲဆို ခွင့်ပြုမိန့်မိတ္တူများကို တင်ပြထားခြင်းတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မှန်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြီးဖြစ်၍ ကျန်အမှုများတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် ဓာတ်ပုံ မိတ္တူများ တင်ပြထားခြင်းမှာ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၆၃ အရ မှားယွင်း မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ကာလအတောအတွင်း ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် မှန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) အလွဲသုံးစားပြုမှုအတွက် စွဲဆိုခြင်းတွင် အလွဲသုံးစားမှုကျူးလွန်သည်ဆိုသောရက်မှ တစ်နှစ်စေ့ရောက်သည့် နေ့ထိ အကျုံးဝင်သည့်အလွဲသုံးစားပြုလုပ်သည်ဆိုသော ငွေကြေးစုစုပေါင်း အရေအတွက်ကို ပြစ်မှုတစ်မှုတည်းမှာပင် စွဲချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်သည့် အခြားကုန်ထုတ်ပြေစာများဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့် ငွေများအတွက် စွဲဆိုသည့်အမှုများကို အခြားပြစ်မှုကြီးတစ်မှုတွင် ပူးပေါင်း၍ စွဲချက်တစ်ရပ်တည်းဖြင့် စွဲချင်တင်ဖြေရှင်းစေမှုပြုမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော အလွဲသုံးစားပြုမှုများကို စိစစ်၍ သီးခြားစီဖြစ်သောအမှုများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။

သို့အတွက် ဤပြင်ဆင်မှုများကို ခွင့်ပြုသည်။ ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇ တို့တွင် ၅-၁-၂၀၁၂ နေ့၌ ချမှတ်ထားသည့် စွဲချက်အမိန့်များနှင့် ယင်းအမိန့်များကို အတည်ပြုခဲ့သော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ မှ ၅၇ ထိ

အလွဲသုံးစားပြုသည့် မှန်ဖိုးငွေအဖြစ် စွပ်စွဲထားသည့်ငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) အတွက် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည့် ပြစ်မှုကြီး ၄၀ မှ ၅၃ ထိ အမှုများအား ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ တွင် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးရန် နှင့် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ တွင် ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် စွဲဆိုထားသော ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၉-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ထိ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း အလွဲသုံးစားပြုကြောင်း စွဲဆိုသည့်ငွေများအတွက် ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများ နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် စွဲချက်တစ်ရပ်တင်၍လည်းကောင်း၊ ကျန်ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၄ မှ ၅၇ ထိ အမှုများအား ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၄ အဖြစ် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး ရန်နှင့် ယင်းပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၄ တွင် ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် စွဲဆိုထားသော ၂-၁၂-၂၀၁၀ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့ထိ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း အလွဲသုံးစားပြုကြောင်း စွဲဆိုသည့် ငွေများအတွက် ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများ နှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် စွဲချက်တစ်ရပ်တင်၍လည်းကောင်း စစ်ဆေးစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့် ချမှတ် လိုက်သည်။

၂၀၁၂
 ဦးဆန်းညွန့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်